

Titel: Den paaseende Bias. [1ste til Syvende stykke]

Citation: "Den paaseende Bias. [1ste til Syvende stykke]", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17, ?, ? [1772]*, s. 72. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_017-shoot-w2_017_001_p72_bZONE1512323/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

indplantes, derved vilde dets Skønhed blive mere bekendt selgelig mere elsket, og hvo veed om ei Fremmede med Tiden, mere lagde sig efter vores Sprog, naar vi selv for Alvor dyrkede vort eget og ei forgabede os i deres. Dog dette vil neppe ralle længere end til Dnskeren, thi indgroede Vaner og aldgamle Fordomme, lade sig ei saa let igien udrydde. —

Mine Lesere maa forlade mig denne Udvigelse, hvortil Ridkerhed for Sproget har forledet mig. — At komme til de ubillige Kunstdommere igjen, da maa jeg til Slutning sige: at Egenkiertlighed ofte forleder Mennesken til at være blinde i egne Feiler, og kommer Muldvarper til at troe de kan see lige ind i Solen. Bankundighed er en Moder til Stolthed, den Fornuftige gaaer altid frem med varsonne Skridt, og mistvillende om sin egen Styrke, gior et hvert Skridt med Frygt, men den taabelige gaaer frem med en stolt Mine, og fuld af egen Tillid, troer han ingen seer, just fordi han selv er blind.

En